

31 Μαΐου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 23, 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Α. ΠΕΤΣΑ, ΤΟ ΓΕΝΟΣ ΚΟΥΚΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ,

Αιτήσεις,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΚΑΙ/ Ή ΕΠΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΓΙΕΙΑΣ ΛΑΓΟΥΔΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 176/95)

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα (Άρθρο 29) — Η παρέκκλιση από την προθεσμία των 30 ημερών θεραπεύεται με την εν τέλει έκδοση αποφάσεως από την διοίκηση.

5 *Αναγκαστική Απαλλοτριώση — Σκοποί — Συνάρτησή τους με το δημόσιο συμφέρον — Διαπίστωσή της — Περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση.*

10 *Διοικητικό Δίκαιο — Χωριστικές αρχές — Εξουσίες — Το ζήτημα της δυνατότητάς τους για αναγκαστικές απαλλοτριώσεις προς προαγωγή του οδικού δικτύου της κοινότητας — Η νομολογία και η εφαρμογή της στην κριθείσα περίπτωση.*

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο].

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Λουκά και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 812,*

Σταυρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4460,

Γεωργίου ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1206,

Συμεού ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 4438.

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία προσβάλλεται η απαλλοτριώση από την Επιτροπή Δημοσίας Υγείας Λαγουδερών του κτήματος των Αιτητριών για σκοπούς βελτίωσης και ανάπτυξης του χωριού. 5

Στ. Κιττής, για τις Αιτήτριες.

10

Α. Δημητρίου, για τους Καθ' ων η αίτηση Αρ. 1.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Οι αιτήτριες είναι ιδιοκτήτριες κτήματος στα Λαγουδερά, μέρος του οποίου απαλλοτριώθηκε για την κατασκευή δημόσιου δρόμου στο κέντρο της κοινότητας. Πρόκειται για δομημένο πεζόδρομο, πλάτους εννέα ποδών, ο οποίος καταλήγει σε δημόσιο δρόμο. 15

20

Με την προσφυγή προσβάλλεται η εγκυρότητα της απαλλοτριώσης (από την Επιτροπή Δημοσίας Υγείας Λαγουδερών) και, συναφώς προς αυτή, η προγενέστερη απόρριψη της ένστασης των αιτητριών εναντίον της Γνωστοποίησης της πρόθεσης της Αρχής να προβεί στην απαλλοτριώση του κτήματος. 25

Το παράπονο που σχετίζεται με την ένσταση αφορά την απόρριψή της σε χρονικό διάστημα το οποίο υπερέβαινε τις 30 μέρες, αντίθετα προς τις διατάξεις του Άρθρου 29 του Συντάγματος. Η παρέκλιση στο σημείο αυτό θεραπεύθηκε με την απόρριψη της ένστασης. Οι λόγοι της απόρριψης συναρτώνται με το εύλογο του Διατάγματος (της μόνης εκτελεστής πράξης), η εγκυρότητα του οποίου αποτελεί το επίδικο θέμα της προσφυγής - βλ. *Λοικά και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 812, *Σταυρίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4460). 30

35

Δύο είναι οι ουσιαστικοί λόγοι για τους οποίους προσβάλλεται το Διάταγμα:-

Ο πρώτος προκύπτει από τον ισχυρισμό ότι, με τη δημιουργία του πεζόδρομου, δεν προάγεται το δημόσιο συμφέρον, το οποίο επικαλείται η Αρχή, γιατί αυτός προορίζεται να εξυπηρετήσει μόνο περιορισμένο αριθμό ατόμων, εκείνων που τα ακίνητά τους εφάπτονται αυτού. Ισχυρίζονται ότι δεν πρόκειται για δημόσιο δρόμο, αλ-

- λά για δίοδο, η κατασκευή της οποίας σκοπεί αποκλειστικά στην εξυπηρέτηση των κατοίκων, τα κτήματα των οποίων συνορεύουν με αυτή. Οι καθ' ων η αίτηση απαντούν ότι η κατασκευή του δρόμου είναι αναγκαία για τη χρήση, όχι μόνο των κατόχων των κτημάτων που κείνται ένθεν και ένθεν του δρόμου, αλλά και για τη διακίνηση του κοινού στο κεντρικό εκείνο τμήμα της κοινότητας.

- Το δημόσιο συμφέρον συναρτάται με την προαγωγή των σκοπών για τους οποίους επιδιώκεται η απαλλοτρίωση, που, στην προκείμενη περίπτωση, σχετίζονται με τη βελτίωση του οδικού δικτύου της κοινότητας. Οι σκοποί αυτοί δεν περιορίζονται στην εξυπηρέτηση των κατόχων των άμεσα επηρεαζομένων κτημάτων, αλλά εκτείνονται στην εξυπηρέτηση του κοινού, γενικά, με τη δημιουργία πεζόδρομων σε κεντρικό σημείο της κοινότητας. Δεν έχει τεθεί τίποτε ενώπιόν μου το οποίο να δημιουργεί αμφιβολίες ως προς την προαγωγή του στόχου αυτού, μέσω της εκπλήρωσης του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης. Προκύπτει ότι η εκτέλεση του έργου θα επιφέρει τη βελτίωση του οδικού δικτύου της κοινότητας.

- Ο δεύτερος λόγος, για τον οποίο προσβάλλεται το Διάταγμα Απαλλοτρίωσης, αφορά την εξουσία της Χωρικής Αρχής να προβαίνει σε απαλλοτριώσεις για την κατασκευή δημόσιων δρόμων μέσα στην κοινότητα.

- Οι αιτήτριες εισηγήθηκαν ότι μόνο για τη δημιουργία ατραπιών και χωματόδρομων παρέχεται εξουσία σε χωρική αρχή να απαλλοτριώνει ακίνητα. Η ένσταση των αιτητριών στο παραδεκτό της απαλλοτρίωσης θεμελιώνεται στις διατάξεις του Άρθρου 7(1) του περί Δημοσίας Υγείας (Χωρίων) Νόμου, ΚΕΦ. 259, όπως διαμορφώθηκε με το Άρθρο 3 του Ν. 81/63.

- Σε δύο, τουλάχιστον, προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις κρίθηκε ότι η εξουσία της χωρικής αρχής για τη διενέργεια απαλλοτριώσεων, για βελτίωση και ανάπτυξη του χωριού, περιλαμβάνει και έργα που αποβλέπουν στη βελτίωση και ανάπτυξη του οδικού δικτύου της κοινότητας - (βλ. *Γεωργίου v. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1206 και *Συμεού v. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4438). Συμφωνώ με την ερμηνεία αυτή και την υιοθετώ. Το οδικό δίκτυο είναι πρωταρχικής σημασίας στη βελτίωση των συνθηκών διακίνησης εντός του χωριού και συμβάλλει στην ανάπτυξη της κοινότητας.

Δε διαπιστώνω λόγο που να δικαιολογεί την ακύρωση του Διατάγματος Απαλλοτρίωσης.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.